

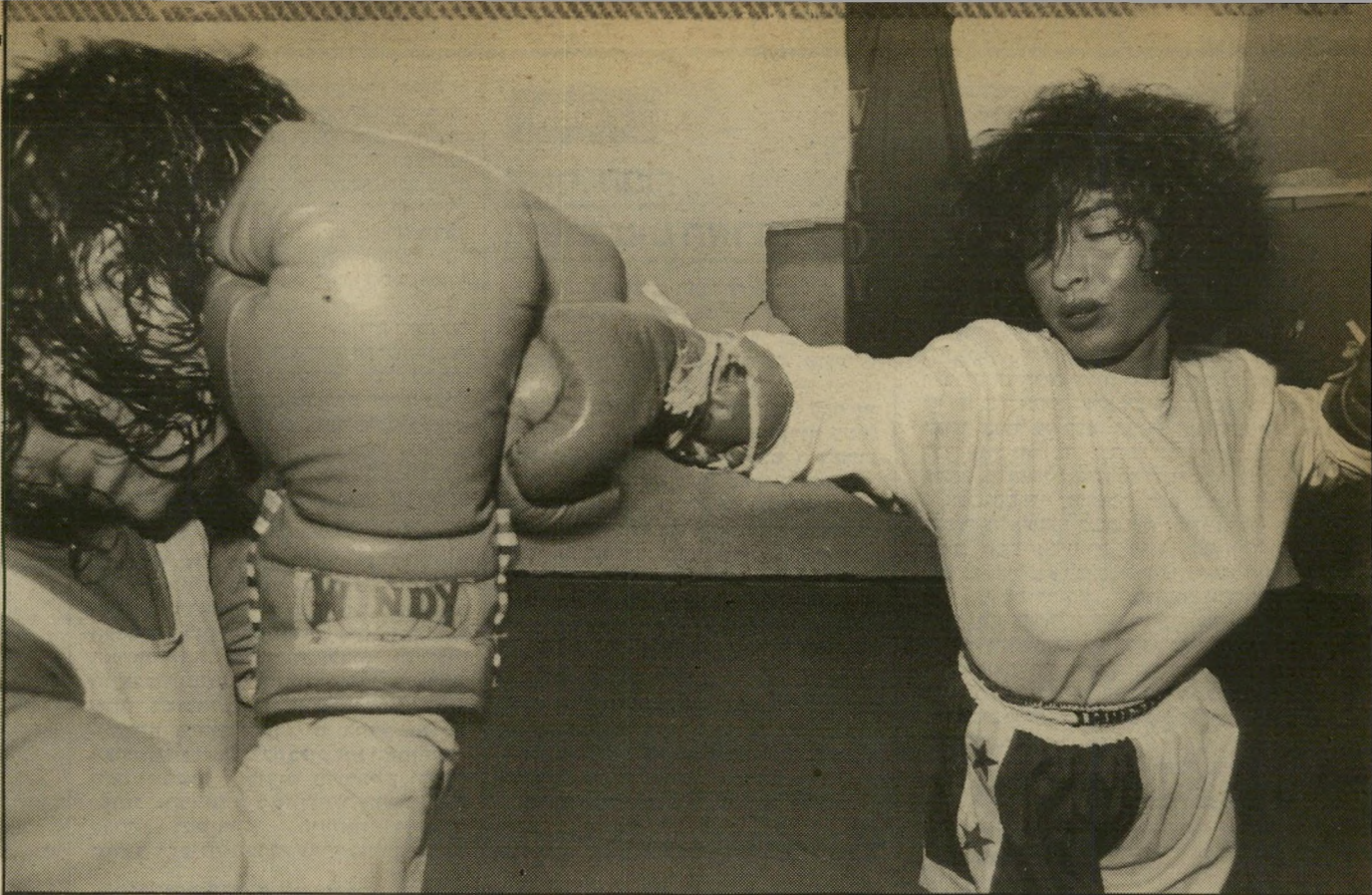
דרציה ההולנדית לאיגרוף תאילנדי, המסונפת להתאחדות האירופית. בי תאילנד עצמה אין חלים איסורים אלה. שם רבקים בעיקרון שללא שימוש ב־מרפקים וללא בעיטות באשכים זה לא תא־בוקס.

שוקי, בכנות: „אני מלמד את השימוש במרפקים והבעיטות באשכים לצורך ידיעה, אך אוסר את השימוש בהם באימון ובזירה. אני נוהג כך כדי להיות נאמן למקור התאילנדי. אני מאמין שהידע הזה יועיל לתלמידי במיקר־חירום בחיים. למשל, כשפושע מנסה לרצוח אותך או מטורף מנסה לאנוס בכוח — המצב מצדיק את השימוש באמצעים האסורים, שהוכחו את יעילותם.“

סכין באמתחת

שיטות־הלחימה הידועות, כמו הג'ודו או הקאראטה, יש כללים מסויימים או תגובה על התנהגותו הצפויה של היריב. ציפיותיו של התא־בוקסר מותאמות לכל מצב אשר יהיה. לרברי שוקי, כשארם מות־קף על־ידי פושע אלים, שאולי סכין באמתחתו, קשה יהיה לו לנהוג על־פי מערכת ציפיות מסויימת.

את מלחמת־ההישרדות בסיגנון התא־בוקס עושים שלוש פעמים בשבוע מתלמידים, שמרביתם בשנות ה־20 לחייהם. יש שם בעלי־עסקים, סטוב־דנטים, אנשי־צבא, עורכי־דין ומוב־

תא־בוקס: ישראל על המפה

רון (משמאל) בקרב עם אלון־ישראל אהרון יעקבשוויליאן אין מנוחה לנוחם

טלים. הם מחפשים תשובה הולמת לצורכי הגנה עצמית ופיתוח כושרם הגופני. הכל יכולים ללמוד את התורה. אין הגבלה פיסית. זה טוב לרוזים ולשמנים, לנמוכים ולגבוהים. כל אדם יסגל לעצמו את הצורה והאמצעים המתאימים לו.

מניין נים ישראל שוכן בקומה שלישית, כניין מישרדים ותעשייה ברומה של תל־אביב. אולם רחבי מימדים, שרוב שיטתו מכוסה במיזון־אימונים ארום. מעליו ומצדדיו תלויים שקי־אימון רבים. אפשר לנחש שזה מכון־איגרוף, על פי הכמות הרבה של מגני־רגליים, מגני־ידיים, מגני־אש־כיים, כפפות לאימון וכפפות לזירה, המפורים במקום.

שוקי וחבריו מקווים שזה־ל יאמץ לעצמו את שיטת האיגרוף התאילנדי.

* אלון ישראל לאיגרוף. מישקל ביוני 75 ק"ג.

מכין אמנויות־הלחימה של המזרח הר־חוקי ג'ודו, קאראטה, קונג־פו (איגרוף סיני), טקו־דו (איגרוף קוריאני) ועוד. תא־בוקסר נלחם ללא כל־י־קרב ידועים מראש. מטרתו היא לנצח, להביס עד תום את היריב, ולשם־כך הוא מפעיל כמעט כל אמצעי קיים. אין מנוחה ללוחם, עד שיריבו מורד סופית לקרשים. הוא גם ידאג לבטל סיכוי קלוש ביותר להמשך הקרב. לכן מש־תמשים בטכניקות שונות ורבות. לא צמודים למילון־מכות מסויים.

בהתלהבות רבה, כשדיבורו מלווה בתנועות־ידיים, מסביר שוקי את אמ־נותו. „אני רוצה לתקן אחת ולתמיד את התרמית הלא־נכונה שיוצרים לנו אנ־

לפני הסיבוב: ענת מגנזי לא סילחמה

בעיטה באשכים, לא לשחקו להרביץ חוקי

חבלות, בעיטות בכל גופי. אף איבר אחר לא ניצל מפגע רע או מחבלה. באותו לילה ובלילות שאחריו הפכתי מומחה לקומפרטים. לא נכנעתי, לא ברחתי, וכבר יומיים לאחר מכן הופעתי לאימון כשאני חבול, חבוש, מנופח ושרוט. באימונים הבאים נמשכה קבלת־הפנים הממלכתית. הפכתי אטיאט לתא־בוקסר מן השורה.

נשארת שם במשך שלוש השנים הבאות, כשכולי מכור לרעיון האיגרוף התאילנדי.

כך שוקי רון, המנהל כיום את מכון מניין נים ישראל, הראשון מסוגו בי ארץ.

בעיטות באשכים

איגרוף תאילנדי — תא־בוקס — הוא אחד מאמנויות־הלחימה, ומקורו, כמוכון, בתאילנד. זוהי שיטת־קרב החריפה והחזקה ביותר

שהיה בן 24, התחיל שוקי רון לייבא מיני תחרות עתיקות: וילר־נות, מפות־שולחן וכיסויי־מיטה. הוא נסע לעיתים קרובות לחו־ל, וכמיוחד להולנד, שם המחירים וולים. „בעת שהותי בחו־ל התאמנתי בכ־מה מכונים באמסטרדם, ובין היתר הופנית למכון ששמו מניין נים שנה שב כמכון מעולה לשיטות הקאראטה. באקראי שמעתי שהם גם מתמחים באיגרוף תאילנדי. התעניינתי בזה. לא הייתי מודע לטוג זה של ספורט. „בערב הראשון הופעתי, כהרגלי, כחליפת קאראטה. לא אשכח ערב זה לעולם.“

בזרתי לים סוער ורוגש, כשאני יודע לשחות. לא לימדו, לא הדריכו, לא הינחו. נלחמתי בכלוב של אריות טורפים, באולם של מתאגרפים בתא־בוקס, מן השורה הראשונה באמי סטראם. „הסתובבתי בתוכם כטרף קל. אני זוכר כמות אדירה של מכות־אגרופים,